

Sygn. akt IX U 2616/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 grudnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony H. S. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia 01 sierpnia 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2616/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 grudnia 2016r. organ rentowy, na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu H. S. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw wyniósł 239,62%. Za okresy zatrudnienia od 13.04.1956r. do 19.04.1959r., od 01.01.1960r. do 31.08.1963., od 04.09.1963r. do 31.12.1969r., od 28.09.1987r. do 31.01.1990r., od 01.05.1996r. do 31.10.1999r., za które ubezpieczony nie udokumentował wynagrodzenia, do ustalenia podstawy wymiaru organ rentowy przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Na rozprawie 30 marca 2017r. wskazał, że chciałby, żeby brakujące wynagrodzenia wyliczył mu biegły.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od (...)

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 3/1985r. do 2/1986, wyniósł 290,20% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w:

- Przedsiębiorstwie (...) w K. od 28.09.1987r. do 31.01.1990r.,
- (...) Zakładzie Budowlanym (...) w R. od 30.06.1990r. do 31.07.1992r.,
- (...) Sp.z o.o.w R. od 1.05.1996r. do 31.10.1999r.

W dniu 24.08.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach... zaznaczając pkt 3 wniosku. Ubezpieczony złożył w organie rentowym zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 wystawione przez (...)KWK „(...) za lata 1970-1986.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) od 04.09.1963r. do 31.12.1965r. na stanowisku górnika pod ziemią.

Od 01.01.1966r. do 03.05.1986r. ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) również na stanowisku górnika pod ziemią.

W KWK (...) ubezpieczony pracował początkowo jako młodszy rębacz pod ziemią w oddziale wydobywczym a następnie rębacz. Pracował w akordzie. Wynagrodzenie składało się ze stawki podstawowej i akordowej. Otrzymywał też premie. W miesiącu średnio pracował dwie niedziele. Pracował na III zmiany, średnio na każdej zmianie 1/3 miesiąca. Ubezpieczony ożenił się w 1960r.

Po przeniesieniu do KWK (...) ubezpieczony miał większą stawkę niż w KWK (...). Wszystkie dodatki były takie jak na KWK (...). Ubezpieczony otrzymywał 13-tki, 14-tki oraz wynagrodzenie z Karty Górnika. Był członkiem drużyny ratowniczej przez około 5 lat.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 30 marca 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:10:59-00:22:07)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1965 – 1966, 1969-1986, po odtworzeniu przez biegłego wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1963-1970, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za pracę niebezpieczną, za przepracowane niedziele.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 255,23%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent S. K. k. 54-76 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1963-1970. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę oraz wynagrodzenie za niedziele, dodatek niebezpieczny. Nadto żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 sierpnia 2016r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak